

Velobici 2024. Diumenge, 5 de maig

Encara no hem començat

Hola a tots, estem a diumenge, són les 7 de la tarda i fa gairebé 24 hores que no en sabem res dels 55 alumnes que ens hem enduït cap a terres menorquines. Això és bon senyal.

No us podem explicar el què hem fet els professors perquè no té massa interès i tampoc us podem explicar el que han fet els velobicis, per tant comencem pel principi.

Divendres, vosaltres hi sou, són les 6 de la tarda i ens acomiadem carinyosament de Santa Coloma i de tots vosaltres. Ens espera un trajecte a Barcelona sense incidents ni retencions de trànsit i arribem al punt de trobada que ens havia marcat Balearia; i allà trobem els pares voluntariosos que ens han portat les bicicletes (algú desesperat per haver d'esperar i altre que animava l'espera amb música de Pont aeri o de la Rafaela Carrà) .

Esperem i esperem fins que ens donen el tret de sortida i pujem al barco, Abel Matutes, que va ser un empresari eivissenc que va arribar a ser ministre.

L'embarcament és una mica complicat, portem una maleta, una motxilla, una bicicleta, hi ha escales i rampes per pujar i hem d'estudiar bé com ho fem.

Tot aclarit, ja som a dalt ben instal·lats. Donem les instruccions pertinents i au, a córrer, el barco és gran i ens espera una nit llarga.

Sopem, passegem una mica per coberta i ens preparem per dormir, si podem. Bé, sembla que no tots tenim les mateixes intencions i es veu passar "gent" amunt i avall durant molta estona. Una mica de xivarri tampoc hi manca però no sabem si som nosaltres o els de Pont de Suert i per tant no intervenim gaire. Finalment, regna la pau dins la sala de butaques Neptuno i podem dormir unes hores. Comportament mitjà: 82%

Ens desperten de sobte per megafonia avisant-nos que "los pasajeros con vehículo a bordo con destino Alcudia pueden bajar al garaje y los pasajeros sin vehículo a bordo que se esperen en recepción" això tres cops i en diferents idiomes. Ara que havíem agafat el son hem arribat a Alcúdia. Un parell d'hores més i arribarem a Ciutadella. Després d'això alguns no poden dormir i van a la cafeteria. Ens trobem alguns alumnes prenen un cafè que diuen: és que no puc dormir! Crec que ho tenen mal entès però amb el temps ja ho aprendran.

Són les sis del matí i som a Ciutadella, és molt d'hora i hem agafat als menorquins encara dins el llit. Al cap d'una estoneta, quan hem sortit del barco amb la corresponent besada a la Terra Santa), sobre la bicicleta, ja eren gairebé tots a la terminal a punt per rebre'ns . El retrobament ha estat molt polit, els velobicis contents de tornar-se a veure, els pares expectants per conèixer els seus hostes i nosaltres atents al que estava passant.

Quan ho hem tingut tot a punt hem entrat en contacte per primer cop amb les bicicletes per anar cap a l'institut i pam, primera punxada. Comencem bé.

A l'institut ens han fet una rebuda magnífica, a la sala d'actes ja ens han fet la primera presentació a càrrec de dos alumnes velobici i dos alumnes Pirena-Thalassa, que és l'intercanvi paral·lel al nostre. Ens han explicat els llocs més interessants de Ciutadella per començar a fer "dentetes". Com sempre, ho han fet molt bé.

Un bon esmorzar ha anat posant les coses al seu lloc.

A mig matí, un cop allotjats a casa dels nostres amfitrions, ens hem trobat a unes dependències municipals on l'Alcaldeessa Joana Mari ens ha fet una rebuda institucional una mica a correu perquè havia d'anar a casar una parella i feia tard; el director de l'institut Quadrado i una tercera persona que encara no sabem ni qui era ni quin paper hi jugava (encara hi deu ser). Hem acabat l'acte sense ella i ens hem desitjat entre tots una bona setmana d'intercanvi. Estem a migdia i cadascú a casa seva. Ens tornarem a veure al

vespre, ja que ens han convidat a assistir a una obra de teatre representada per molts ex-velobicis a la sala d'actes de l'institut. Fa il·lusió, a veure com ho fan.

Mentrestant el Girona ha guanyat el Barça i l'any que ve jugarà la Champions. A la penya barcelonista de Ciutadella es van celebrar més els gols del Girona que els del Barça.

L'obra de teatre ha estat prou entretinguda i els artistes ho han fet molt bé. A ells també els feia il·lusió fer la representació davant els velobicis d'enguany. Comportament mitjà: 64%, hem de millorar.

A partir d'aquí s'esborra el rastre, ja no sabem res més, no sabem què han fet els velobicis'24. De moment, ningú no ens ha dit res, la qual cosa ens tranquil·litza. Demà preguntarem com han passat el diumenge, a veure què ens diuen.

Salut per tothom
Equip Velo-bici 24

